

[Bundvad.]

behandle dem saaledes, som disse Folk bør behandles, og har ikke paa nogen Maade fraterniseret med dem — et moderne Ord, der nu vinder Hævd i vort Sprog. Man har søgt at holde dem ude fra det almindelige borgerlige Liv, og man var glad, da Kapitulationen kom, eller jeg maa hellere sige, man var glad den Dag, det viste sig, at man ikke behøvede at ødelægge Ringsted By i en Kamp for at faa Schalburgtropperne til at kapitulere. De blev derefter interneret i et Antal af 129 paa Ringsted Kaserne og kom efterhaanden for Domstol dernede og efter en Statistik, der forleden var fremme, idømtes de en Gennemsnitsstraf af 4½ Aars Fængsel. En Del af disse Schalburgfolk er Forsørgere, og der opstaar da naturligt det Problem, hvem der har Forsørgerbyrden for dem eller deres Familier. Det er den Sag, jeg vil omtale, idet Ministeriet har truffet den vise Afgørelse, at det maa være Ringsted By, der overtager den Del af Forsørgelsen, der paa hviler Hjemstedskommunen. Man staar over for et Tilfælde, hvor en Mand fra Silkeborg lader sig hverve til Schalburgkorpset, han bliver interneret den 5. Maj, hvorefter hans Familie i Silkeborg, Kone og tre Børn, maa søge Hjælp af det offentlige. Saa finder Silkeborg Kommune ud af, at det maa være Ringsted, der skal refundere Silkeborg de paagældende Udgifter. I Ringsted protesterer man heroverfor, og Sagen har nu cirkuleret i forskellige Kontorer og har faaet sin Afgørelse fra Ministeriet og er afgjort derhen, at det er Ringsted By, som maa paatage sig disse Byrder. Jeg rejser Sagen, fordi den har principiel Betydning, og man maa forstaa, at der her er Tale om mange Personer; selv om vel ikke alle 129 er Forsørgere, saa er jo en Del af dem det, og man maa vel ogsaa regne med, at naar disse Folk en Gang forlader deres Fængsel, er det svært for dem at finde tilbage til det normale Liv, og der kan foruden i de 4½ Aar maaske i en lang Aarrække komme til at paa hvile denne specielle By en Forsørgerbyrde, der faktisk burde tilfalde Landet som Helhed.

Man har fundet frem til en eller anden Bestemmelse i Forsørgsloven, der efter Ministeriets Mening kan udlægges saaledes, at det er Ringsted, der har Forsørgerbyrden. Denne By, der har været ude for en haard Belastning under hele Krigen paa Grund af Schalburgfolkenes Tilstedeværelse, skal nu ogsaa bagefter lide økonomisk under den Belastning og den Tilfældighed, det var, at Tyskerne anlagde Kaserne netop i denne By. Jeg vil tillade mig indtrængende

at opfordre til, at denne Sag tages op til ny Undersøgelse, og opfordrer Ministeriet til at undersøge Loven een Gang til, om man ikke kan finde en Bestemmelse, der kan tydes derhen, at det her drejer sig om Fællesudgifter, og til, at man, hvis man ikke i bestaaende Love kan finde noget, der taler mod, at Ringsted skal bære den her omtalte store Byrde, skaber Mulighed for at ændre dette Forhold. Det maa dog indrømmes, at paa dette Felt som paa saa mange andre er der Tale om ganske ekstraordinære Forhold, som man ikke kan vente omfattes af den nuværende Lovgivning. Jeg henstiller som sagt meget indtrængende til den højtærede Arbejds- og Socialminister, at man undersøger det Spørgsmaal een Gang til, før der skal overgaa en enkelt By i Landet en saadan Urimelighed.

Saa har jeg et, maaske mindre Spørgsmaal, men dog et Spørgsmaal, som har Betydning for mange Mennesker. Vi var jo alle glade dengang i Oktober, da vi skulde have vor udvidede Trafik i Gang igen, og de fleste Mennesker var vist ganske særligt glade for, at vi skulde have Lyntogene Gang. Jeg synes, de er en Pryd, disse Tog, der er et vist internationalt Strøg over dem. Fart og Farve og mange andre kønne Ting. Det ser imidlertid ud, som om man i det Ministerium eller Kontor, der har med disse Ting at gøre, har bygget hele Køreplanen op omkring Lyntogene. Man søger at overholde disse Togs Køreplan, selv om det maaske nok i nogen Grad kan komme til at gaa ud over den øvrige Trafik, men det er vel noget, som efterhaanden retter sig, naar man opnaar den Orden, der skal til, faar de Materialer, Kul eller Olie, som kræves til at overholde den Køreplan, de Tider, man selv har fastsat. Men ser man nøjere til i Køreplanen, vil man opdage, at der fremkommer visse Urimeligheder, som ganske særlig rammer det Omraade, jeg repræsenterer. Der kører saaledes et Lyntog hen over Sjælland med en Fart, man beundrer, men det kører forbi min By, Ringsted, hvorved der opstaar den Urimelighed, at medens man med Lyntoget fra Jylland ankommer til Korsør ved 12-Tiden om Middagen, naar man først frem til Ringsted Kl. 4, idet man maa stige om i Korsør, hvor man skal vente 2½ Time. Det vil sige, at man først naar Ringsted ca. 4 Timer efter, at man er ankommet til Sjælland — 4 Timer, altsaa lige saa længe, som det tager at køre fra Aarhus til Korsør, Færgen iberegnet.

Man kunde ogsaa vælge en anden Fremgangsmaade, hvis man har god Tid og Penge